

Ten tweede, het punt van de ‘member check’: ik heb wel degelijk een eerste analyse van de interviews en de observaties voorgelegd in een speciaal voor dit doel ontworpen sessie waarbij zo’n twintig mensen van de organisatie aanwezig waren. Voorafgaand aan die sessie heb ik mijn voorlopige conclusie voorgelegd aan het managementteam. Het is opnieuw wel zo dat ik weinig expliciete aandacht daarvoor heb gevraagd in mijn proefschrift. Een van de redenen is wellicht dat in beide sessies veel door de betrokkenen werd herkend.

Tot slot, mijn keuze om geen cliënten te interviewen. Ik heb dat niet gedaan omdat mijn primaire focus was te ontrafelen hoe maatschappelijk werkers betekenis geven aan hun werk. Het perspectief van de cliënt is alleen in de interactie met de maatschappelijk werker meegenomen. Dat neemt niet weg dat ik inzie hoe waardevol dit perspectief is. Ik ben het dan ook eens met Van Lanens opmerking dat dit het onderzoek zou kunnen verrijken, maar stel ook vast dat dit een andere dynamiek had vereist.

## Dupliek

*Martijn van Lanen*

Van der Haar stelt in haar replek dat ik te scherp de conclusie trek dat er een direct verband zou bestaan tussen de verzuiling en een zogenoemd culturalistisch discours in het maatschappelijk werk. Zo heb ik dit echter in mijn recensie niet bedoeld. Hooguit heb ik geconstateerd dat Van der Haar deze conclusie in haar proefschrift lijkt te stellen, maar uit haar replek blijkt dat dit geenszins het geval is. Dit berust dus op een misinterpretatie van mijn kant. Ik ben het dan ook eens met Van der Haar wanneer ze in haar replek stelt dat verzuiling, net als organisatiestructuren en dito beleid, gezien moet worden als een context waarbinnen de praktijken van het maatschappelijk werk geduid kunnen worden.

Verder heb ik vrij weinig aan de replek van Van der Haar toe te voegen, behalve dan dat het me verheugt dat ze de methodologische punten die ik heb aangevoerd – in ieder geval deels – onderschrijft.